

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. D. Ioannis Ivsti Lanspergii, Natione Bavari, Illvminati Ac Religiosissimi viri, Carthusiae Coloniensis ante annos centum Vicarii, & Magistri Nouitiorum laudatissimi Opera

In Qvinque Tomos Distributa, à mendis expurgata, veteri integritati
restituta, & indicibus locupletata

In Passionem D.N. Iesv Christi Homeliae quinquaginta sex, Theoremata
viginti octo, totidemque sermones. In Monotesseron Praeterea Eivsdem
Passionis Dominicae, iuxta Euangelistarum & historiae fidem, Elucidatio.
Conciones ad Haec Paraeneticae in praecipuis anni & Sanctorum
festiuitatibus habitae

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, Anno M.DC.XXVIII

Opera nostra cuncta quomodo perficienda atque ad quemnam scopum
destina[n]da sint.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47113](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47113)

HOMILIA LI.

IN superioribus verbis nobis significatum est, Dominum Iesum Christum fellis atque aceti potatum amaritudine: quæ cum gustasset, dixisse hic fertur: *Consummatum est*, significans nimirum omnem illam passionum amaritudinem, quam pro nobis gustauerat patiendò, nunc finem accipere: expletum esse quicquid Pater illi iniunxerat, consummataque omnia, & nihil ultra restare, quam ut patri tradat moriens spiritum. O quam laudabile hoc verbum, & quanto preconio dignum, & quam salutiferum nobis. Quæcunque scripserant Prophetæ, quæ figuræ præfigerant, quæ iniunxerat denique Pater: postremo, quæcunque nostræ erant redemptioni necessaria, Iesus obedientissimè consummauit. Non est dubium, cum hæc verba Iesus diceret, quin corde fuerit vulneratus, ut potè in summam cogens eas, quas redimendo nos, pro nobis exantlauerat, pœnas. Quamuis autem naturale sit cuius homini, dum recolit ea quæ patiendò superauit, propterea quod transierunt, gaudere, non tamen absque gemitu recoluntur quæ tristia sunt, licet finem habeant. Veruntamen hic, licet Christus omnia diceret consummata, non intelliguntur tamen ita consummata, ut iam patiendum nihil aliud restet, quia restabat adhuc amarissima mors. Vnde haudquaquam à pœnis omnibus liber fuit Christus dum hæc diceret: sed ex ijs quæ fuerat passus, non poterat non imaginari eam, quæ iam instabat, pœnam amarissimæ mortis. Non igitur erat absque dolore, dum diceret: *Consummatum est*. Cogitabat enim tunc de instante morte multò omnium maximè acerba. Quando igitur Christus ad Patrem dixit, *Consummatum est*, pro eo fuit, atque dixisset: Pater omnipotens, quæ scripta erant de me, perfeci omnia. Quicquid iniunxisti mihi, consummatum est: hoc vnum restat, mori & ad te redire.

Opera nostra cuncta quomodo perficienda, atque ad quemnam scopum destinanda sint.

Discamus longanimitatem tam in agendis bonis, quam patiendis aduersis seruare ac perseuerantiam, ne exercitij laboris uel nostri pereat fructus. Aliud est quod hic discitur, studia nostra atque opera pariter omnia, quomodo propter Dei amorem incipienda agendaque sunt, ita in eius laudem esse refundenda. Verbi gratia, ut nihil tibi ascribas, nil tibi vendices, nil tibi referues, in nulla re te ipsum quæras, sed intentio, scopus, destinatio atque finis omnium sit tibi Deus. Tertio discamus, omnia opera nostra Deo in vnione operum Christi offerre. Verbi gratia, si comedis, in vnione charitatis atque humilitatis Christi, qua dignatus hac humana refocillatione propter nos in terris uti, accedas ad cibum. Hoc modo facias in singulis necessarijs atque commodis, quibus corpori seruitur. Si vis orare, id facias in vnione illius deuotionis feruentissimæ, qua Christus orauit Patrem. Si item misericordiam vis opus cuius exhibere, hoc ipsum facito in vnione misericordiam Christi, qua egentibus miserisque mirum in modum pronus est misereri, subuenire ac parcere. Qui opera sua hoc modo omnia in Deum dirigeret, atque Christo offerret, valde ea nobilia redderet, & Christo eadem faceret, atque alias forent, acceptiora. Quarto hic discendum est, ita nobis esse viuendum, ut in vltima hora vitæ nostræ securi atque cum gaudio conscientiam dicere possimus: *Quomodo cuius viuendum sit.*

mus: Consummatum est, hoc est, quicquid me Deus agere pati q̄ voluit, finem habet: omnia consummaui, omnia perfeci, omnia toleraui, nihil mihi superest aliud, quam vt egrediar ad Dominum Deum meum, à quo coronam vitæ recipiam. Hoc Paulus audebat dicere: *Bonum, inquit, certamen certauit, cursum consummaui, fidem seruaui: reposita est mihi corona iustitiæ, &c.*

IESUS CLAMANS VALIDE EXPIRAUIT.
Articulus LII.

Matth. 27.
Marc. 15.
Lucæ 23.
Ioan. 19.

ET iterum clamans voce magna Iesus, ait: Pater, in manus tuas commendo spiritum meum. Et hæc dicens, inclinato capite, tradidit spiritum, & expirauit.

HOMILIA LII.

Dominus Iesus omnia propter quæ venerat, postquam consummauit, & patre iniunctam sibi perfecit obedientiam, appropinquans ad mortem, & venis propter sanguinis effusionem exhaustis, viribusq̄ deficientibus, cœpit oculos languescens deprimere, facie pallescere, & modis omnibus (vt ceteri hominum solent) ad mortem sese disponere. Nam cum in sua haberet potestate, quando vellet, ponere animam, & quando vellet, retinere eam: nec quisquam ei poterat tollere animam, hoc est, vitam, nisi vltro eam ipse poneret, quando hora sibi ab æterno ad hoc electa atq̄ præfixa aderat, caput suum versus matrem inclinauit, quasi vltimum eidem Ave, seu Vale dicturus. Itaq̄ in angustijs doloribusq̄ multis tunc constitutus, hoc signo innuit, ac si matri eidem corpus suum vulneratum, dilaceratum, ac crudeliter nimis dissipatum, commendaret: rursusq̄ se erigens, & Patri se cõmendans, valido dixit clamore: *Pater, in manus tuas commendo spiritum meum.* Quibus verbis dictis, inclinato iterum capite, emisit spiritum. Indignum est ò fili, hic corde & animo non contremiscere, audientibus nobis quia propter nos Christus mortuus est, propter nos spiritum inter angustias mortis emisit. Legamus igitur singuli ad genua procidentes, orationem dominicam: *Pater noster. Ave Maria.*

Col. 3

Hebræ. 5.

Charissimi, omnem Dominicæ passionis historiam longa quidem serâ ad hanc vsq̄ horam audiistis: & audiendo, Christo estis compati. Nunc extremum quoque Domini Iesu clamorem audiimus, quo moriens se Patri commendauit. Post multos enim labores, post fatigationes cõtínuas, post durissimas grauisimasq̄ pœnas, post opprobria, conuiciaq̄ varia, post innumera vulnera recepta, post sanguinis deniq̄ sui effusionem, hora qua sibi placuit, aduocat mortem, & clamore valido emittit spiritum. Bene quidem in manus Patris tradit spiritum. Ante enim Christi mortem, in manum inferi recipiebantur omnes animæ, nunc verò per ipsius mortem *Iustorum anime in manu Dei sunt.* Se etenim non solum, sed omnes nos in sua morte viuificatos patri commendat. Sumus enim omnes eius membra, iuxta illud Apostoli: *Omnes vnum estis in Christo Iesu.* Hic igitur in diebus carnis suæ, preces cum clamore valido & lachrymis pro nobis offerens, *exauditus est pro sua reuerentia.* Obserua quod multa terribiliaq̄ Christus legitur passus, nihil ta-